

PSZICHOLÓGIAI
HOROSZKÓPELEMZÉS

Jobs Steve, születési ideje 1955 Febr 24

ASTRO*INTELLIGENCE

Pszichológiai Horoszkópelemzés

Jobs Steve, születési ideje 24 Febr 1955

Nr. 7280.93-2

Az asztrológiai értelmezést és a szöveget írta: Liz Greene

Programozó: Alois Treindl

Fordító: Hevesi Mirtill

Astrodienst AG, Dammstr. 23, CH-8702 Zollikon / Zürich

Tel. +41-44-392 18 18, Fax 391 75 74

Internet <http://www.astro.com>, E-Mail order@astro.com

Copyright Liz Greene and Astrodienst AG. All rights reserved. Version 3.5

AZ ELEMZÉSHEZ FELHASZNÁLT ASZTROLÓGIAI ADATOK:

név: **Jobs Steve** (férfi)

születési idő **24 Febr 1955**

születési hely **San Francisco, CA (US)**

hossz. fok **122w25** szél. fok **37n47**

helyi idő **19:15**

világidő **03+15**

csillagidő **05:22:12**

metódus **Liz Greene**

házak **Placidus**

10-Oct-2007

BOLYGÓÁLLÁSOK

bolygó	csillagjegy	fok	házban	mozgásirány
☉ Nap	Halak	5 h 44'53	házban 6	direkt
♃ Hold	Kos	7 h 44'50	házban 7	direkt
☿ Merkúr	Vízöntő	14 h 21'42	házban 5	stacioner (direkt)
♀ Vénusz	Bak	21 h 10'19	házban 4	direkt
♂ Mars	Kos	29 h 05'26	házban 8	direkt
♃ Jupiter	Rák	20 h 30'29	házban 10	retrogád
♄ Szaturnusz	Skorpió	21 h 09'46	házban 3	tacioner (retrográd)
♅ Uránusz	Rák	24 h 08'06	ház vége 10	retrogád
♆ Neptunusz	Mérleg	28 h 03'04	házban 2	retrogád
♇ Plútó	Oroszlán	25 h 19'22	házban 12	retrogád
♁ holdcsomó	Bak	2 h 30'18	házban 4	retrogád

A ház végében elhelyezkedő bolygókat úgy kell tekintenünk, mintha már a következő házban lennének.

HÁZÁLLÁSOK

Aszcendens	Szűz	22 h 17'39	Descendens	Halak	22 h 17'39
2. ház	Mérleg	18 h 14'39	8. ház	Kos	18 h 14'39
3. ház	Skorpió	18 h 21'16	9. ház	Bika	18 h 21'16
Imum Coeli	Nyilas	21 h 19'03	Medium Coeli	Ikrek	21 h 19'03
5. ház	Bak	24 h 28'41	11. ház	Rák	24 h 28'41
6. ház	Vízöntő	25 h 12'48	12. ház	Oroszlán	25 h 12'48

ELSŐDLEGES FÉNYSZÖGEK

Nap HARMADFÉNY Neptunusz 7°42	Mars HARMADFÉNY Plútó 3°45
Nap HATODFÉNY holdcsomó 3°15	Mars HARMADFÉNY holdcsomó 3°24
Hold NEGYEDFÉNY holdcsomó 5°15	Jupiter HARMADFÉNY Szaturnusz 0°39
Merkúr NEGYEDFÉNY Szaturnusz 6°47	Jupiter EGYÜTTÁLLÁS Uránusz 3°38
Vénusz NEGYEDFÉNY Mars 7°55	Jupiter NEGYEDFÉNY Neptunusz 7°33
Vénusz SZEMBENÁLLÁS Jupiter 0°39	Szaturnusz HARMADFÉNY Uránusz 2°57
Vénusz HATODFÉNY Szaturnusz 0°01	Szaturnusz NEGYEDFÉNY Plútó 4°09
Vénusz SZEMBENÁLLÁS Uránusz 2°57	Uránusz NEGYEDFÉNY Neptunusz 3°55
Vénusz NEGYEDFÉNY Neptunusz 6°52	Neptunusz HATODFÉNY Plútó 2°44
Mars NEGYEDFÉNY Jupiter 8°34	Neptunusz HATODFÉNY holdcsomó 4°27
Mars NEGYEDFÉNY Uránusz 4°56	Plútó HARMADFÉNY holdcsomó 7°11
Mars SZEMBENÁLLÁS Neptunusz 1°01	

A számok az orbiszt jelölik (vagyis az eltérést a pontos fényszögtől).

TARTALOMJEGYZÉK

I. Bevezetés

II. Az Ön Pszichológiai Típusa

Könnyen ráérez mások igényeire * Törekvés az elfogulatlanságra és a függetlenségre * Kommunikációs problémák

III. A Személyiség És Árnyék-Társa

Az élet költői szemlélete * Az a vágya, hogy meghaladja az anyagi síkot, elvezeti a képzelet * birodalmába * Azonosul egy mitológiai hős szerepével * A szerelem eszményítése problémákat okoz a hétköznapi életében * A lélek világa fontosabb, mint az anyagiak

Rejtett cinizmus és anyagias életszemlélet * Tart attól, hogy mások szemében unalmasnak tűnik * Nehezen fogadja el személyiségének hétköznapi árnyoldalát

Vonzódás a láthatatlan világokhoz * Rejtett érzékiség és materializmus * A valahová tartozás szükséglete * Az önkifejezés erőteljes belső kényszere húzódik meg az árnyékban

IV. A Családi Háttér

Családi minták és a pszichológiai öröklődés * Apa-kép a férfi horoszkópjában * Egy kedves, de határozatlan személyiség * Megtalálni a realizmus és az idealizmus közötti egyensúlyt

Anyakép a férfi képletében * A valódi kapcsolat hiánya * Elhanyagolt érzelmi igények * Az önfeláldozó-szerep * A romantikus jellem kiszabadítása

V. Kapcsolatminták

Vonzódás egy racionális partnerhez * Tanulja meg méltányolni a gyakorlatiasságot is * Egy

intim kapcsolat nem elég * Önfeláldozó szív * Hajlam a szélsőségekre

VI. Az Integráció Felé Vezető Utak

Összehangolódás a mindennapi élet ritmusával * Szembenézés a félreismertségtől és a kritikától való félelemmel

I. BEVEZETÉS

Egyszer hajdanán, egy olyan korban, amelyben nem uralkodott el úgy a tudományosság, mint a miénkben, az asztrológia elismert módszertan volt. A hagyományokra és a megfigyelések révén megismert alapelvekre épült, és a hozzáértők arra alkalmazták, hogy bepillantást nyerjenek vele nem csak a jövőbe, hanem az emberi lélekbe is. Aztán elérkezett a Felvilágosodás, az ember mind több ismeretre tett szert az anyagi Univerzumból. Egy időre úgy tűnt, hogy az asztrológia és a kozmosz megismerésének szimbolikus eszközöket használó többi módszertana anakronizmussá válik, egy buta és hiszékeny korból itt rekedt babonává. Becsmérlői nagy meglepetésére azonban az asztrológia nem volt hajlandó a Föld laposságáról szóló tannak, az ördögűzésnek és az aranycsinálásnak a sorsára kerülni. Él és virágzik, népszerűsége szüntelenül növekszik, és ismét kiérdemelte az intelligens emberek bizalmát azzal, hogy a modern korban a pszichológiatudomány és az ember belső természetéről szóló tudásunk megnövekedése hozta el. Az évszázadokon át tartó lenézettség és kigúnyoltatás azzal végződött, hogy az asztrológia túlélte és legyőzte ellenzőit, és szemléletesen bebizonyította, hogy amit kínál, az milyen nagy értéket képvisel az önmaga megértésére vágyó modern ember számára.

Az itt átnyújtott horoszkóp-analízisben arra törekedtünk, hogy az asztrológia és a pszichológia által feltárt ismeretanyagot a magas szintű számítógépes technológiával megtámogatva, megalkossuk a vizsgált személy asztrológiai portróját, amely teljes mértékben személyre szabott, és amely utat nyit az önismeret kiszélesítése előtt. Ez nem jövőmondási jellegű asztrológia, hanem pszichológiai asztrológia a komputerezáció biztosította keretek között a lehető legelmélyültebb és legrészletezettebb. Természetesen nincs az a számítógép, amely helyettesíthetné az embert, jelen esetben egy tapasztalt asztrológust. Ám meggyőződésünk szerint Ön is azt fogja megállapítani, hogy a jelen analízis minden várakozást felülmúlóan alapos és részletes képet tár fel az Önben működő komplex dinamikákról.

Shakespeare azt írta, hogy színház az egész világ, és színész benne minden férfi és nő. Úgy is fel-foghatjuk, hogy a horoszkópunk a szerepünk metaforája, benne a díszlet, a szereposztás, illetve maga a történet pedig életünk utazásának vezérfonalát képezi. Miközben végigolvassuk az asztrológiai portrénk fejezeteit, nagyon hasznos lehet, ha eszünkbe jut ez a színház-metafora, mert segítségünkre lehet az asztrológiai elemzés által eléink tárt sorsunk helyes értelmezésében. A sors lényege nem abban rejlik, hogy ki vagyunk szolgáltatva bizonyos elkerülhetetlen eseményeknek. A lényeg a személyiségünkben rejlik, vagyis a mélyben megbújó vágyainkban, a konfliktusainkban és a belülről fakadó törekvéseinkben. Senki sem képes másmilyen lenni, mint önnön valója. Életünk minden eseménye - akár kicsi és múló, akár nagy és sorsformáló - valamilyen formában mindig az egyén személyiségéből ered.

II. AZ ÖN PSZICHOLOGIAI TÍPUSA

A születési horoszkópunkban feltároló egyéni jellemvonások sokasága - mint bárki más esetében - egy bizonyos vérmérsékleti háttérre támaszkodik. Ezt a hátteret akár pszichológiai "típusunknak" is nevezhetjük, mert ez határozza meg az életünk során adódó helyzetekre adott tipikus vagy jellemző reakció módunkat. Már életünk kezdetén sem vagyunk egyformák, és mindenkinek vannak bizonyos erősségei, kifinomult és jól fejlett adottságai, amelyeknek hasznát veheti a kihívások, a konfliktusok és a problémák kezelése során. Ugyanígy mindenkinek vannak gyenge pontjai is - olyan területei, amelyek fejletlenek, kevésbé jól használhatóak és problematikusak.

Életünk folyamán a pszichológiai típusunk nem marad statikus, nem marad változatlan. Mindannyiunkban jelen van egy bizonyos valami - nevezhetjük akár tudatalattinak, akár egonak, akár léleknek -, amely a kiegyensúlyozottság, a teljesség irányába törekszik, és amely igyekszik integrálni az

életünkbe az elhanyagolt vagy kevésbé értékelt tulajdonságainkat, vagy belső jellemvonásainkat. Életünk egyes fontosabb fordulópontjai során lényünk legbelső magja - amely mélyebb és bölcsebb, mint a tudatos énünk - konfliktusokba küld bele bennünket, hogy így lehetővé tegye a gyengébb területeink fejlesztését, és ez által jobban kiteljesedjen emberi lényünk valamennyi oldala. Látni fogjuk, hogy a pszichológiai típusunkat részletező itt következő bekezdések javaslatokat is tartalmaznak arra vonatkozóan, hogyan könnyíthetjük meg ennek a belső hajtóerőnknek, hogy a kiegyensúlyozottabb élet felé vigyen bennünket. Az élet ezt előbb vagy utóbb úgyis elhozza nekünk. De többnyire hasznos, és sok problémát meg lehet előzni azzal, ha tudatosan együttműködünk ezzel a folyamattal.

Könnyen ráérez mások igényeire

Az életben az emberi kapcsolatokat tartja a legfontosabbnak, és hajlamos mások érzéseit a sajátjai elé helyezni. Gyakran kerül konfliktusba a miatt, mert egyszerre van szüksége mások közelségére, és a magányra, a szabadságra, a saját érdeklődési körével való foglalkozásra is, mely olykor az elvont, valóságtól elrugaszkodott témák felé irányul. Másokkal nagyon együttérző. Barátai és szerettei számára hajlamos eljátszani a megértő szülő szerepét, akinek a vállán elsírhatják a problémáikat. Sokszor azonban ellentmondásban van az, ahogyan érzékeli és megítél másokat, és az, ahogyan a lelke mélyén érez irántuk, mert az előbbi sokkal kritikusabb, mint az utóbbi. Az együttérzése emiatt gyakran keveredik az indulataival. Néha még azelőtt kitör Önből az igazság, mielőtt az egyébként kedves, tapintatos kifejezőmódján meg tudná fogalmazni a mondanivalóját, így adva hangot annak a kinyilvánítatlan igényének, hogy olykor egyedül lehessen. Szereti azt érezni, hogy szükség van Önre, és utál megbántani másokat. A szerettei iránt határtalanul hűséges és önfeláldozó tud lenni. Az a ritka adottsága is megvan, hogy megnyugtató hatással van másokra, és ráérez a kimondatlan vágyaikra, igényeikre. Ennek ellenére gyakran előfordul, hogy a saját igényeivel nincs teljesen tisztában. Az tölti el a legnagyobb elégedettséggel,

ha tehet valamit másokért, és ha azt érzi, hogy fontos szerepet tölthet be egy nagyobb emberi közösségben. Személyiségének azonban van egy magányosabb, kalandozóbb része is, amely vonzódik a tartózkodó, zárkózott emberekhez, és nehezen viseli el, ha érzelmileg felelősséget kell vállalnia másokért. Ennek a bevállalására a tudatos énje általában szívesen vállalkozik.

Törekvés az elfogulatlanságra és a függetlenségre

Elképzelhető, hogy olykor túl nagy hangsúlyt fektet a kapcsolataira, mert fél a magánytól. Személyisége azonban olyan bonyolult, hogy emellett arra is szüksége van, hogy olykor visszavonuljon, és lelkileg feltöltődjön. Hajlamos túlzottan függővé válni a partnerétől, a barátjától vagy a tanárától, és tőle várja, hogy az életébe rendszer hozzon, és megmutassa a fő irányvonalakat. Eközben elhanyagolja azokat az igényeit, vágyait, amelyek nem a szeretteivel kapcsolatosak. Olykor tart attól, hogy mások önzőnek látják. Az önzőségről meglehetősen sajátos fogalom él Önben, talán gyermekkorában alakult ki az a nézete, hogy az az önző, aki nem tesz meg valamit, amit mások szerint meg kellene tennie. Magabiztosabbá kell válnia, bátrabban kinyilvánítani a véleményét, és jobban bízni azokban a kapcsolataiban, amelyekért annyit tett és áldozott. Ha nem törődik a szabadság, a tér és az őszinteség iránti vágyaival, akkor könnyen neheztelés és irigység alakulhat ki Önben azok iránt, akik ezeket a dolgokat megkövetelik maguknak. Önnek olyannyira fontos a harmónia, hogy emiatt hajlamos megfélemleni arról, hogy a fejlődéshez szükség van a konfliktusokra is.

Kommunikációs problémák

A kommunikáció a másik terület, amelyben konfliktus merülhet fel az érzelmi igényei és a függetlensége között. Ön intelligens, és eredeti, ösztönös meglátásai vannak, amelyeket fontos lenne kifejezésre juttatnia. Ennek ellenére gyakran úgy érzi, hogy idegenként mozog a mentális területeken, és másokat okosabbnak gondolja önmagánál. A valóság az, hogy Önnek valamivel

több időre van szüksége ahhoz, hogy elképzeléseit megfogalmazza. Figyeljen arra, hogy ne próbálja ezt a tényt színlelt intellektualizálással kompenzálni, és ne essen át a ló másik oldalára se, vagyis rejtett irigysége miatt ne alakuljon ki megvetés Önben az intellektuális dolgok iránt. A különböző tanulmányokban, vagy egy olyan foglalkozás során, amelyben szellemi kihívásokra számíthat, valószínűleg eredményes lehet. Ezekben a mentális birodalmakban fel kell készülnie arra, hogy egyedül kell "utaznia", vagyis kifejezésre kell juttatnia a saját, egyedi nézeteit. Ha nem futamodik meg a konfliktusok és a viták elől akkor, amikor a saját álláspontját kell megvédenie, azzal eredeti, független szellemiséget csempészhetsz be azokba a kapcsolataiba, amelyek oly fontosak Önnek. A magánéletében féltve őrzött biztonság és melegség pedig stabil alapként szolgálhat a tudás és az önkifejezés birodalmában tett izgalmas "utazásaihoz".

III. A SZEMÉLYISÉG ÉS ÁRNYÉKTÁRSA

A mélypszichológia egyik legfontosabb felismerése az, hogy az ember természete kettősségre épül, a tudat és a tudatalatti alapvető polaritására. Van egy olyan egyéniségünk, amelyet ismerünk - ez az "én", amely a megszokott módon gondolkodik, érez és viselkedik, ezt tartjuk önmagunknak. És van egy másik, rejtett egyéniség - az árnyoldal -, amely a személyiségünk kevésbé elfogadható és kevésbé civilizált részeiből áll, és amely helyet próbál követelni életünkben, ezzel mintegy szétrombolva önértékelésünket. Személyiségünk tudatos és tudatalatti részének összjátéka szüntelen feszültséget képez, életünk szakaszaiban folyton változik, és mindig összefüggésben áll a bennünket érő késztetésekkel és kihívásokkal. A személyiségünk két része közötti feszültségből keletkezik az a belső drámánk, amelyről a következő részek szólnak. Egyúttal energiaforrásul is szolgálnak, amely mozgást, célt, konfliktusokat és szemé-

lyiségfejlődést valósít meg az életünkben. Más szereplők is lakoznak bennünk, és bár kisebb jelentőségű szerepeket játszanak, sőt, még vitatkoznak is a főszereplőkkel, ők is hozzájárulnak ahhoz, hogy egyedi személyiséget alkossunk. Ha a horoszkópunk azt jelzi, hogy ezek valamelyike nagy súllyal esik latba, akkor ezekről is leírást találhatunk a magyarázatokban. Az így kirajzolódó színmű, a fény és az árnyék bonyolult játéka képezi egyéni sorsunkat.

Az élet költői szemlélete

A valóság - ahogy azt Hoffmannsthal, a költő írta - a legnagyobb csoda, amit átélhetünk. Az Ön valósága mindenképpen varázslatos, fantáziája és álmai világából táplálkozik, alapját pedig az a mély hite alkotja, hogy a világban mindenütt működik az isteni erő. Ez nem jelenti azt, hogy a hagyományos értelemben véve vallásos, vagy általános értelemben misztikus szemléletű lenne. A fantázia birodalma túl zavarosnak, szenvedélyesnek és olykor sötétnek tűnik ahhoz, hogy vallásos jellegű fanatizmussal rajongjon érte. Azonban mindennek, amit a környezetében tapasztal, az embereket, helyzeteket is beleértve, értelmet, jelentőséget tulajdonít.

Csak akkor találja érdekesnek az életet, ha az hasonlít ahhoz a mitikus történethez, amit kiérez belőle, és amit szeretne a maga módján megélni, kifejezésre juttatni. Megpróbál a környezetében egy mélyebb szemléletmódot kialakítani. Zokon veszi, ha különös nézeteit szájbarágósan kell elmagyaráznia az olyan földhözragadtabb embereknek, akik nem tudnak szimbólumokban gondolkozni, és egy tárgyról nem jut eszükbe semmi más, csak maga a tárgy. Mivel a fantázia világa nagyon közel áll Önhöz, ezért kevésbé ragaszkodik a hagyományos kifejezésmódokhoz. Sokan azt gondolhatják, hogy Ön kissé különös, mivel másokat kevésbé érdekel az, ami Önt foglalkoztatja. Gyakran unalmasnak, hétköznapiak találja mindazt, ami a többi embernek fontos. Mély, lelki kapcsolata van belső hangjával. Ezt el kell fogadnia partnerének is, és alkalmazkodnia kell ehhez, ha azt szeretné, hogy jól működjön a kapcsolatuk. Még a

legközelebbi szeretteire is hajlamos úgy tekinteni, mintha ők is a belső fantázia- és álmvilágának szimbólumai lennének. Más szavakkal: a hétköznapi életét és az emberek szokásos cselekedeteit át-színezi egyfajta varázslatos, jelentőségteljes értelemmel.

Az a vágya, hogy meghaladja az anyagi sítót, elvezeti a képzelet birodalmába

Még ha látszólag józan gondolkodásúnak és fel-
elősségteljesnek is tűnik, akkor is csak lényének
egy része él ezen a világon, másik fele egy
ismeretlen, varázslatos birodalom lakója. Úgy éli az
életét, mintha egyik énje folyamatosan egy másik
világban lenne, és arra várna, hogy végre hazat-
aláljon. Ha még nem látta az E. T. című filmet,
akkor nézze meg, mert olykor Ön is olyan, mintha
csak véletlenül került volna ide a Földre, vagy
mintha kifürkészhetetlen kozmikus okai lennének a
megszületésének, amelyet csak később közölnek
majd Önnel. Hétköznapi életében mindent egyfajta
távolságtartással kezel, mintha azt vallaná, amit a
buddhisták, hogy minden csak illúzió ezen a világ-
on. Szoros kapcsolata van belső varázslatos, isteni
világával. Komolyan veszi a megérzéseit, és nem
próbál úgy tenni, mintha valójában racionális,
logikus ember lenne. Belső világával való kap-
csolata egyben kreativitásának és elégedettségerze-
tének a forrása is. Mélységes vágy él Önben, hogy
valami magasabb rendű cél szolgálatába álljon,
azonban nem valószínű, hogy ezen a világon meg-
találja ezt, bármennyire is eszményítse partnerét,
vagy valaki mást. Elsősorban nem szerelme vagy
családja iránt elkötelezett, hanem az emberek feletti
világ iránt.

Valószínűleg gyermekkorában az egyik szülője -
feltehetően az édesapja -nem volt igazán jelen az
életében (fizikai vagy lelki értelemben). Az is lehet,
hogy ő gyakran volt szomorú, és áldozatnak érezte
magát. Emiatt Ön bizonyos értelemben árván
maradt, ami nem annyira negatív dolog, mint ami-
lyennek hangzik. Mivel lelki értelemben apa nélkül
nőtt fel, ezért egy szimbolikus apát keresett magán-
ak. Így jutott el a képzelet és a lélek mélyebb
rétegeibe. Akkor jelent problémát ezzel a mély-

séges, misztikus energiával való kapcsolata, ha
közben nem figyel oda a hétköznapi életére. A min-
dennapok is ugyanolyan fontos részét alkotják az
életének, akármilyen misztikus szemlélettel és
szívből jövő odaadással is rendelkezzen. Szüksége
van a határai kialakítására, és arra, hogy képes le-
gyen a pillanatban élni. Így férhet meg békében a
képzelőerejével anélkül, hogy kimerülne, és azt
kellene tapasztalnia, hogy az anyagi problémák
megkeserítik a napjait.

Azonosul egy mitológiai hős szerepével

Van valami hősies, mitikus jelleg abban, ahogy
a világot érzékeli. Nem elégszik meg azzal, hogy
lelki világát valamilyen kreatív módon juttatja
kifejezésre, hanem hajlamos azonosulni egy Ön
által kitalált szereplővel. Él Önben egy hősies jel-
lem, aki szeretné megváltani a világot a saját
elképzelései szerint. Hajlamos magára venni azokat
a világi problémákat, amelyek az Ön belső
konfliktusait tükrözik, mert ez által a saját
problémáit könnyebben tudja távolról, általánosabb
nézőpontból szemlélni. Minden cselekedete tükrözi
azt a mély és szilárd hitét, hogy a világ szenvedései
enyhíthetőek. Titokban valóban egy hősi jellemmel
azonosítja önmagát: a magányos trubadúrral, a
bátor lovaggal, a jövőbelátó prófétával, aki a
változás szükségességét hangsúlyozza. Próbálja
meg valamilyen kreatív módszerrel kifejezésre
juttatni az egyéniségét, mert olyan erős késztetése
van arra, hogy a képzeletvilágát a valóságban élje
meg, hogy néha nagyon türelmetlen azokkal, akik
másképp teszik a dolgukat, és másképpen szeretnék
megváltani a világot.

Hisz abban, hogy igaza van, mert kapcsolatban
áll lényének isteni részével. Más embereknek vi-
szont más isteneik vannak, és van közöttük olyan,
aki sokkal inkább a Földön él. Bár nem agresszív
típus - ahhoz túlságosan is álmodozó -, mégis van
valami nyughatatlanság Önben, hasonlóan ahhoz a
költőhöz, aki az álmai és a képzelete által szeretné
megváltani a világot. Ebben rejlik nagyszerű
tehetsége. Ha megtalálja a megfelelő kifejezőmó-
dot, akkor alkotásain keresztül sok emberre lesz
erőteljes hatással. Előbb azonban meg kell tanulnia

türelmesnek lenni, -ami nem lesz könnyű -, és olykor humorral kezelni saját magát, hogy ne legyen mindig olyan hősiesség jellem.

A szerelem eszményítése problémákat okoz a hétköznapi életében

A szerelemnek - Ön szerint - nem sok köze van a szeretett személy fizikai tulajdonságaihoz vagy a hétköznapi életben megélt személyiségéhez. Sokkal inkább összefügg viszont a bizonyos isteni jellemzővel, amit meglát benne. Hajlamos eszményíteni a szerelem érzését és partnerét szinte már műzsaként kezelni. Nagyon érzékenyen reagál a szomorúságra és a szenvedésre, de ezeket elkerülhetetlen tapasztalatnak tartja azok körében, akik nyitottak a magasabbrendű igazságok felé, miközben a Földön kell élniük. Az eszményi szerelmet szívzaggatónak képzelem, és olyannak, amely lemondással, áldozathozattal jár. A felszínes élvezetek elkerülése mélyebb, egyetemesebb szeretethez vezet el. Közel áll Önhöz a középkori lovagi szerelem, ami jellemzően plátói volt: csak messziről imádták kedvesüket.

Valószínűleg hajlandó jelentős áldozatot belevinni személyes kapcsolataiba (olyan valakit szeret, aki elérhetetlen, akinek házastársa van, vagy aki távol él Öntől). Vonzódik az olyan emberekhez, akik sokat szenvedtek az életben, és ezt méltósággal viselik. Úgy érzi, mintha minden emberi szerelem végső soron tragikus lenne, mert halandóak vagyunk, és az idő elpusztítja azt, ami valaha ígéretesnek tűnt. Ez a kifinomult, kissé patetikus érzés légyságot és együttérzést kölcsönöz a jellemének, és az alkotásainak. Olykor azért emelkedjen felül ezen a mártír-érzésén, különben elveszítheti a humorérzékét, és nem fogja észrevenni a szerettei kedves gesztusait, amikkel pedig megpróbálják Önt felvidítani.

A lélek világa fontosabb, mint az anyagiak

Lelkében együtt él a próféta és a trubadúr, bár lehet, hogy még nem próbálta kifejezésre juttatni egyedül meglátásait, és nem fedezte fel művészi adottságait. Hihetetlenül fontos lenne, hogy gazdag

belső világát valamilyen kreatív módszer segítségével megmutassa másoknak is. Az élet alapvető értelmét tekintve a lélek világa sokkal fontosabb Önnél, mint azok a meghatározások, amelyeket a társadalom vagy a szerettei fogalmaznak meg. A pénz jó dolog, a biztonság is vonzó, a mindennapi örömeim kellemesek, a szíve mélyén azonban a lélek birodalmát tartja a legtöbbször. A mítoszok és a tündérmesék birodalma nagyon közel áll Önhöz, és igyekeznek mindent, amivel kapcsolatba kerül a szimbólumok nyelvére is lefordítani. Ha ez lehetetlen, akkor azt a valamit nem tartja érdemesnek arra, hogy foglalkozzon vele. Elképzelhető, hogy felbosszantja a környezetében élőket, amikor nem figyel azokra a dolgokra, amiket ők fontosnak tartanak. Ószinteségét, gazdag képzelőerejét és mélyreható életszemléletét azonban senki sem vonja kétségbe.

Rejtett cinizmus és anyagi életszemlélet

Költői életszemléletével, színes és fordulatos életműveivel szemben létezik egy másik, tudattalan énje is. Árnyoldala minden olyan evilági, hétköznapi minőséget magában foglal, amelyeket kénytelen volt mellőzni életstílusából és értékrendjéből. Azért tette ezt, hogy folyamatosan kapcsolatban lehessen gazdag lelki világával. Titokban lenézi azokat a fantáziaszegény embereket, akik nem képesek felülemelkedni a tapasztalt valóságon, és nem érzékelik ösztönösen minden dolog mögött a rejtett jelentéstartalmakat. Önnél is van azonban egy hétköznapi, anyagi oldala. Ezt valószínűleg elfojtja, vagy tudattalanul kivetíti azokra a kevésbé tehetséges emberekre, akiknél különbnek érzi magát, és akiről úgy gondolja, hogy nem értik meg. Rejtett énje a tudattalanjában létezik, ezért zavarba jön és elbizonytalanodik, amikor szembe-sül vele. Szüksége volna arra, hogy jobb kapcsolatban legyen árnyoldalával, ezáltal könnyebben el tudná fogadni a hétköznapi élet korlátait. Így nem válna gögössé, és a büszkesége miatt nem távolodna el a környezetében élőktől.

Tart attól, hogy mások szemében unalmasnak tűnik

Olykor egy láthatatlan "ajtó" elzárja gondolatait a fantázia színes birodalmától, attól a világtól, amelyre alapvetően nagy szüksége van. Ezt megéletheti alkotói válságként - amikor hirtelen megszűnik az ihlet és az inspiráció -, vagy okozhat önbizalomhiányt és kisebbségi érzést. Ennek a problémának az az alapja, hogy alig van kapcsolatban hétköznapi emberekkel és a mindennapi élettel. Mintha árnyoldalának - amelynek fő érdeklődési körében a közvetlen környezetének hétköznapi élete áll -, elege lenne abból, hogy száműzte a lelkéből és így lázadna. Fantáziájának isteni teremtményei között, a misztikus világokban magabiztosan mozog. Ezzel szemben az egyszerű, hétköznapi helyzetekben nagyon nehezen boldogul, még azt is megterhelőnek érzi, ha olyan beszélgetésbe kell bonyolódnia, amelynek a témája nem jelentőségteljes. Ezt a hiányosságát jól palástolja egyfajta göggel: miért kellene bárkinek is arra pazarolnia az idejét, hogy jelentéktelen, közönséges dolgokról beszéljessen? Valószínűleg őszintébb lenne, ha azt mondaná, hogy elrémisztik a hétköznapi beszélgetések, és titokban tart attól, hogy unintelligensnek, unalmasnak tartják majd. Hajlamos ellentmondást nem tűrően ragaszkodni ahhoz, hogy csak az Ön meglátásai lényegesek, és emiatt kényelmetlenül érzi magát egy hagyományos, felszínes csevegés közepette. Valószínűleg megdöbbenve fedezte fel, hogy amikor hétköznapi dolgokról beszélget, akkor Ön is átlagossá vált, sőt olykor még fantáziátlanná és tudálékossá is.

Bár eléggé erősnek, talán még sértőnek is hangozhat: azonban gazdag képzelőerejét kár lenne védekezésként használni az ellen, hogy közönséges, egyszerű ember legyen. Ha engedné magát néha ellazulni, és halandó emberré válni, akkor meglátná, hogy árnyoldala rengeteg olyan pozitív minőséget hordoz magában, melyekre szüksége lenne a harmonikus lelki életéhez. Ezek között van például az a képesség, hogy elfogadja az emberi sorsot, és hogy kreatív adottságait mindenki számára érthetően fejezze ki. Árnyoldala lassabban, kézzelfoghatóbban fejezi ki magát, általa elsajátít-

hatná a türelmet, ami ahhoz szükséges, hogy megfelelő módon éljen a tehetségével. Így az alkotásai nem pusztán rejtelmesen ezoterikusak, hanem érthetőek is lehetnének. Nyilvánvalóan nehézkes és fantáziátlan árnyoldalának ugyanakkor iróniával fűszerezett humora van, ami enyhítheti az olykor megjelenő intellektuális göggjét. Ez segíthet abban is, hogy reálisan fel tudja mérni a valódi adottságait.

Nehezen fogadja el személyiségének hétköznapi árnyoldalát

Szenvedélyes, költői lelkének árnyoldala sokkal megfontoltabb, hagyománytisztelőbb és nehezebb, mint gondolja. Elképzelhető, hogy bosszantónak találja rejtett énjének jellemzőit, azonban ez az énje nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy teljes életet éljen. Általa reálisan érzékelheti azokat a határokat, melyeken belül kezelhetőbb, kivitelezhetőbb szinten nyilváníthatja ki kreatív törekvéseit. Hozzásegítheti ahhoz is, hogy amikor épp nincs ihlete, akkor merjen egyszerű emberré válni, aki élvezzi az életét, és jól érzi magát a többi földi halandó között. Árnyoldala segítségével az étellel kapcsolatos humorérzékét is megőrizheti. Lelkének szüksége van arra, hogy árnyoldalát tudatosítsa. A fantáziája teremtményeivel való túlságos azonosulás depresszióssá teheti Önt, és elzárhatja éppen attól, ami a legtöbbet jelenti Önnek: belső kreatív forrásának szolgálatától. Ez a forrás - melyet nevezhetünk léleknek, tudattalannak, istennek, ördögnek; hívhatjuk művészetnek vagy szeretetnek -, folytonos élénkségével és titokzatosságával nem engedi a belső megelégedettség állapotában időzni, emiatt olykor a társának érezheti, máskor az ellenségének.

Egy további fontos szereplőpár

Az eddig ismertetett szereplők és azok alapvető ellentéte alkotják a belső történetünk fő vonulatát. Rajtuk kívül van még egy álló szereplőpárosa a horoszkópunknak, akiknek egymás közötti szakadatlan konfliktusa minden bizonnyal a mindennapi

életünkben is tükröződik. Rövid bemutatásuk a következő bekezdésekben található.

Vonzódás a láthatatlan világokhoz

Bár látszólag Ön is a Földön él, mint a többi ember, a gondolatai mégis egy magasabb, földöntúli világban járnak. Ön egy érzékeny és idealista ember, aki nem igazán érzi magát otthon az anyagi világ határai és korlátjai között. Mint ahogy Platón, Ön is a jóra, az igazra, és a szépre vágyik, és ha az evilági viszonyok között nem talál rá a szereteten, a kreatív tevékenységeken vagy a tanuláson keresztül azokra az álmokképekre, amelyeket önmagáénak érez, akkor hajlamos depresszióssá válni vagy megbetegedni. Lennie kell "valami többnek" - mondja önmagának, mert szinte képtelen elfogadni az élet kegyetlenebb oldalát, és együtt élni vele. Mintha Önt nem venné körül az a fajta burok vagy réteg, ami a többi embert igen, és ezért könnyen megsebzí az élet. Mivel teljes szívvel hisz egy magasabbrendű valóságban, ezért általában sikerül olyan sugalmazást nyernie, amely akármilyen csekély legyen is, de elegendő hitet ad ahhoz, hogy boldoguljon az életben.

Egy megfoghatatlan, légius túlvilági minőség az, amiből az Ön látszólag kiszámíthatatlan és bizonytalan jellegű élményei fakadnak. Tanácsos lenne, ha találna egy olyan életstílust és hivatást, amely ahelyett, hogy lerombolná, inkább megerősíti és kihangsúlyozza az Ön idealizmusát és hitét. A fantázia minden teremtménye jelentőségteljes, sokkal inkább fontos Önnek, mint a fizikai dolgok birtoklása, ami másoknak olyan sokat jelent. A spirituális értékek és eszmények az Ön létszükségei. Kellő bátorsággal kell azonban rendelkeznie ahhoz, hogy elutasítsa a hagyományosabb vallásos mintákat, és bízson a saját belső élményeiben. Ön nem erkölcsi szabályokra vagy az isteni létező dogmatikus magyarázatára kíváncsi, hanem inkább közvetlen kapcsolatot keres egy emberek feletti valósággal, amely reményt, vigasztalást, és az élet szépségével, jóságával, igazságával kapcsolatos álmának a megerősítését nyújtja. Máskülönben könnyen szerezhet sérüléseket az életben, mert túl érzékeny, ha az ilyen

értékek nem nyújtanak biztos pontot, és hiányzik Önből az a keménység, amivel elviselhetné az élet kegyetlenebb oldalát. Csalódottan könnyen bevállalhatja azt a kockázatot, hogy félisten-szerű védelmezőivé, és vágyott spirituális biztonságnak a hordozóivá tesz meg másokat (különösen a partnereit). Félő, hogy partnerei ebbe a lehetetlen helyzetbe kerülve - kényszerűen elhagynák Önt. Amit Ön keres, azt eleve saját magában hordozza. Az élet végül is az anyagi világba való beilleszkedés feladata elé állítja majd. A szellemi tanok önmagukban még nem értékesek, hanem csak attól válnak azzá, ha a mindennapi világban is élhetőek.

Rejtett érzékiség és materializmus

Misztikus törekvéseinek ragyogó fényével szemben van egy sötét szereplője is az Ön belső lelki színdarabjában. A személyiségének ez a rejtett dimenziója megtestesíti mindent, amit Ön a magasabb ideálok felé való törekvése miatt kitaszított a tudatos értékrendjéből és viselkedéséből. Testéről, érzéki természetéről, és elfojtott materializmusáról jobb szeretne tudomást se venni. Ez az árnyékoldal, ha figyelmen kívül hagyja, belső ellenséggé válhat, és Ön ellen fordulhat, egészségügyi, pénzügyi, vagy más evilági problémákat okozva. Ez a belső ellenség, mivel Ön hátat fordít neki, megjelenhet a külvilágban is olyan személyek tulajdonságaiként, akik megnehezítik az Ön életét a fizikai követeléseikkel, vagy mert nem becsülik meg a nemesebb értékeket, vagy érzelmileg és fizikailag közönségesek, durvák. Amivel az ember önmagában nem hajlandó foglalkozni, azt szükség-szerűen bevonzza a környezetéből.

Az Ön spirituális elképzeléseivel összhangban van az a hit, hogy személyes erőfeszítéseinek segítségével túlléphet jellemének sötétebb, ösztönösebb és érzékibb oldalán. Persze több ezoterikus tan is azt sugallja, hogy kemény munkával mindannyian felülemelkedhetünk természetünk negatívumain, és megtapasztalhatunk egy tisztább tudatállapotot. Nem áll szándékunkban lebeszélni Önt erről a próbálkozásról, mivel az olyan ideálok nélkül, mint az Öné, még mindig barlangban

élnék, és furkósbotlal üthetnék egymást agyon. De pszichológiai szempontból a személyiségének ez az árnyoldala (az Ön belső színdarabjának az a szereplője, amely szemben áll az Ön kifinomultságával, fennkölt idealizmusával és emberen túli dimenzió utáni vágyával) éppen olyan értékes és fontos a fejlődéséhez, mint a tudatos meggyőződése. Ha ügyesen bánik ezzel a "szereplővel", akkor ez Önnek tartást, életerőt biztosíthat, és azt a képességet, hogy képmutató helyett őszinte szerető legyen. Ha viszont megpróbálja kirekeszteni életéből az ösztönök világát, mert azt alacsonyabb rendűnek találja, ezzel csak annyit érhet el, hogy fellázadnak Ön ellen a tudatalatti szférában.

A horoszkópunk számos fontos témakört mutat be, és van még egy szereplőpáros, amely szintén lényeges szerepet játszik a személyiségünk színjátékában. Rövid bemutatásuk a következő bekezdésekben található.

A valahová tartozás szükséglete

Az az érzés, hogy egy nagyobb emberi közösséghez tartozik, és ott támogatásra talál, nagyon mélyen megvan Önben. Minden egyes ember értékes valamilyen szinten Ön szerint, és élvezzi, ha különböző szituációkban mindenféle emberrel találkozhat, akár vonaton, repülőn, kávézóban, étteremben, vagy bárhol, ahol egy hétköznapi beszélgetés során azt tapasztalhatja, hogy kapcsolatban áll az embertársaival. Ösztönösen tudja, hogy hogyan vegyüljön el egy társaságban, és szinte telepaticusan képes felfogni bármilyen társaság íratlan szabályait, azt, hogy mit tehet és mit nem, és hogyan kell viselkedni ahhoz, hogy megmaradjon Önben a közösség egységének az a mély érzése. Kényelmetlenül érzi magát, ha egy személytelen nagyvárosban elszigeteltté válik, ha senkivel nem beszél telefonon, és senkivel nem találkozhat. Ugyanígy nem szereti, ha távoli vidéken kell lennie, messze a többiektől, mivel Ön ott érzi leginkább otthon magát, ahol szomszédok vannak, akikkel lehet beszélgetni, boltosok, akik látásból megismerik, és olyan helyek, ahol biztosan össze találkozik a barátaival. Önnek sok a barátja, vagy

legalábbis az olyan ismerőse, akiket barátjának nevezhet. Néhányukkal közülük valóban sok közös vonásuk van, bár nem mindegyik társaságára mondható ez, mégis jobban szeret egy aránylag hasonló beállítottságú társasághoz tartozni, még akkor is, ha ezek az emberek kevésbé a lélektársai, mintsem hogy sehová se tartozzék. Megvan az a ritka képessége, hogy azonnal meg tudja nyugtatni az embereket; szereti őket, és ők ezt megérik. Inkább a legjobbat feltételezi másokról, még a később csalódás árán is, mintsem hogy gyanakodó vagy ellenséges legyen. Annyira képes beleolvadni a környezetébe, és annyira jól alkalmazkodik a társasága kialakult magatartásához és légköréhez, hogy néha nehéz megfejtetni, ki is Ön valójában, és mit érez.

Nem kis teljesítmény az, hogy szinte mindenkit, akivel találkozik, szimpatikusnak talál. Az a képessége, hogy vonzza mások barátságát, abból fakad, hogy van Önben egy bizonyos azonosságérzés a többi emberrel. Ez az azonosság nem csak az általános érdeklődés felszínén mozog, vagy nem pusztán a természetbeli hasonlóságra vonatkozik, hanem az emberiség családjához való tartozás mély szintjén. Eljön majd annak az ideje, amikor az élet feladja a leckét, és meg kell határoznia a valódi egyéniségét, ki kell fejeznie a saját belső értékeit, kreatív adottságait is, ezeknek pedig ki kell állnia a környezete kritikáit, esetleges nemtetszését. Boldogabb akkor, ha elvegyülhet mások között, mintha egyedül kiállva, támadásnak vagy bírálatnak kell kitennie magát. Ez a tulajdonsága néha hátránnyá is válhat, mert az Ön adottságai nagyobb nyilvánosságot érdemelnének. Az egyéni elismertség azonban mintha kevesebbet jelentene annál a biztonságos és kielégítő tapasztalatnál, hogy Ön része mások életének, és annál a felismerésnél, hogy a világban bárhová megy, mindenhol lesznek olyan emberek, akik barátként üdvözlik majd.

Az önkifejezés erőteljes belső kényszere húzódik meg az árnyékban

Ellentétben az Ön kedves és társaságkedvelő természetével, van a személyiségének egy árnyoldala is, amely minden olyan minőséget

magában foglal, amelyet Ön sokáig kizárt vagy visszatartott a tudatos értékrendjéből. Egyes viselkedésmódok is idekerültek annak érdekében, hogy megőrizze a baráti körét, és az ismerősei között érzett biztonságát. Az Ön tudattalan árnyoldala azonban individualista, független, zárkózott, és a legkevésbé sem érdekelt abban, hogy bárkivel is jó kapcsolatot tartson fenn. Rendkívül nehéz összeegyeztetnie ennek a belső énjének az arroganciáját, felsőbbrendűség-érzetét és önközpontúságát azzal a társadalmilag kialakult értékrenddel, amellyel sokáig stabilan be tudott illeszkedni a társaságba. Ha nem tudatosítja személyiségének ezt az árnyoldalát, akkor az valószínűleg egyfajta indulatos nyugtalanság formájában fog a felszínre törni, az egyedüllét, a meg nem értettség és a csalódottság rejtett érzése képében, amelyet azok között az emberek között érez majd, akikre pedig olyan nagy szüksége van. Elképzelhető az is, hogy irigység formájában kell szembesülnie ezzel a problémával, azokkal szemben, akik merészebbek Önnél, és nem félnek kimutatni alapvető másságukat és szabadságvágyukat. Szeret részt venni kedélyes társasági összejöveteleken, olyan közösségekhez csatlakozni, amelyek egy bizonyos politikai és társadalmi filozófiát támogatnak. Az Ön árnyékoldala ezzel szemben apolitikus, antiszociális, önfejű, mindennél fontosabb a saját fejlődése, teljesítménye, és mások jóváhagyása egyáltalán nem érdekli.

A tudattalan oldalában rejlő nyilvánvalóan negatív minőségek: az arrogancia, az akaratosság, a hidegség, a könnyörtelenség és a zsarnokoskodó viselkedés, ha átfordítjuk, és más szemszögből nézzük, magabiztosságot, akaraterőt, önállóságot, bátorságot és a saját lelki tartalmi melletti kiállást jelentenek. Ha elfojtja és száműzi a tudatalattija legsötétebb rétegeibe ezt az árnyoldalt, akkor az a kiegyensúlyozott látszat mögül is elő fog bújni, nyilvánosságra hozva egy olyan, sokkal erőszakosabb jellemvonását, amivel nem szívesen dicsekedne másoknak. Ez pedig rákényszeríti majd arra, hogy olyan dolgokba bonyolódjon, amelyekben kénytelen csak a saját erőforrásaira támaszkodni. Ha viszont sikerül ezeket a tulajdonságait a tudatos életébe integrálnia, általuk

éleslátáshoz, bátorsághoz, és annak a lehetőségnek a birtokába juthat, hogy adottságait kihasználva valami igazán eredetit hozzon létre.

IV. A CSALÁDI HÁTTÉR

Családi minták és a pszichológiai öröklődés

Bár Ön független jellem, családi háttere azonban alapvetően meghatározza a személyiségét. A család olyan, mint egy élő organizmus, amely generációkon keresztül átörökít bizonyos jellemvonásokat. Emellett magában foglal különböző sajátos viselkedésmintákat, és azt az érzelmi légkört, amely meghatározta gyermekkorát. Családja ellátta bizonyos lelki mintákkal, és az étellel kapcsolatos attitűdökkel. Színházi metaforákkal kifejezve: a lelkében játszódó színdarabjának egyedi szereplői vannak, de magukban hordozzák a családja örökségét.

Az asztrológia nem annyira a fizikai, hanem inkább a lélektani öröklődésről árul el sokat, ami a generációkon keresztül ugyanúgy megmutatkozik, mint a vörös haj, vagy a kék szem. A viselkedésminták és attitűdök öröklődése gyakran a lélek rejtett, tudattalan szintjein történik. Ezek ugyanúgy adódnak át egyik generációtól a másikig, mint a külső jellegzetességek. Ilyen minta lehet például, ha egy családban minden férfi sikeresen megvalósítja önmagát, vagy hogy minden nő csalódik a férjében. Ezeket nem kell kimondani, sőt, még csak tudatosulniuk sem kell, mivel tudattalanul öröklődnek, és rejtett, nem verbális módon kerülnek át a családtagokba. Így a "sikeres férfiak" családjába született fiúgyermek különleges elvárásokat örököl, amelyekre a természete, a személyiségjegyei alapján fog reagálni. A "csalódott nők" családjába született kislány pedig a kapcsolatok terén rendelkezik bizonyos mintákkal, amelyek őt mélyen és talán fájdalmasan érinthetik majd későbbi éveiben, ha nem tudatosítja magában ezt az örökséget. Mivel családi háttere befolyásolja az életét, ezért születési

képletében is megmutatkozik. Az asztrológia sokat segíthet abban, hogy felismerje ezeket a családi mintákat, hiszen attól függően alakul majd az élete, hogy mennyire képes tudatosítani ennek az örökségének a hatását.

Szüleiről is árulkodik a születési képlete, velük kapcsolatban is látszik, hogy milyen minőségeket, tulajdonságokat hordoztak magukban. Ezek a "szülői minták" megmutatják, hogy milyennek látja Ön az édesanyját vagy az édesapját, és hogy ők hogyan támogatják vagy hátráltatják az Ön életfeladatának beteljesítését. A családi háttér jelentőségét soha nem szabad alábecsülnünk, mert az nem csak a múltat jelzi, hanem mindenkiben tovább él. Ahogy a költő, Rainer Maria Rilke írta: "a sors nem több, mint a gyermekkor egybesűrített változata".

Apa-kép a férfi horoszkópjában

Az apa nem egyszerűen csak egy személy. Ő szimbolizálja azt a belső mintát és szemléletmódot, amelyen keresztül Ön az élethez viszonyul. A születési képletben megjelenő apa-kép így három dolgot mutat meg.

Egyrészt megmutatja az édesapjával - illetve azzal a személlyel, aki az apját jelentette Önnek gyermekkorában - való kapcsolatának legfontosabb jellemzőit.

Másrészt szimbolizálja azt, ami Önnek férfias minőségnek számít. Mivel édesapja volt az elsőszámú férfi szereplő az Ön életében, ezért ő erőteljes tudattalan hatást gyakorol arra, ahogy Ön kifejezésre juttatja saját férfiasságát, és ahogy a többi férfihoz viszonyul.

Harmadrészt megmutatja az Önben rejlő apai minőségeket: ahogy irányítja és szervezi az életét; ahogyan eléri a céljait, megvalósítja a lehetőségeit, kifejezi, és érvényre juttatja az akaratát, ahogyan kialakítja erkölcsi alapelveit, és végül, ahogyan apaként bánik gyermekeivel.

Egy kedves, de határozatlan személyiség

Születési képlete alapján édesapjáról sok szempontból pozitív kép él Önben. Kedves,

szerelemmeljes, finom embernek látta őt. Lehet, hogy nem volt általános értelemben véve jóképű, de Önnek mégis vonzónak tűnt, ennek hatását a mai napig fel lehet ismerni az Ön ízlésén és viselkedésén. Elképzelhető, hogy édesapjának kitűnő művészi vagy intellektuális adottságai voltak, és hogy megtestesített egy olyan ideált, amely később az Ön értékrendjének az alapjává vált. Édesapja valószínűleg nagyon békeszerető ember lehetett, képes volt a harmóniáért bármit feláldozni. Emiatt viszont ambivalens érzései lehettek vele kapcsolatban. Túlzottan békés jelleme miatt könnyen lehet, hogy olykor gyengének látta őt, különösen, ha hagyta, hogy az Ön édesanyja "viselje otthon a nadrágot", és hozza meg a fontosabb döntéseket. Minden kedvessége ellenére a konfliktuskerülő hajlamát egyfajta "cserbenhagyásként" is értelmezhetette, mert úgy tűnhetett, hogy közömbös számára a családja sorsa. Nem kizárt az sem, hogy Ön túlságosan idealizálja édesapját, a békére, harmóniára törekvő természetét, és nem tudatosult Önben, hogy volt olyan időszak az életében, amikor egy határozottabb, erősebb apára lett volna szüksége.

Megtalálni a realizmus és az idealizmus közötti egyensúlyt

Édesapjáról bonyolult kép alakult ki Önben. Örökölte tőle a szépség, a tisztaság és a kifinomultság iránti vonzalmát, és hozzá hasonlóan Ön is nehezen viseli az érzelmi jellegű konfliktusokat. Ön kifinomult esztétikai és intellektuális érzéssel rendelkezik. Személyiségének van egy határozatlan, passzív oldala, amely igyekszik kerülni a konfliktusokat, és próbál - akár a saját érzései megtagadása által is - örömet szerezni másoknak. Elképzelhető, hogy az édesapjához hasonlóan Ön is túlzottan idealista, és szeretné, hogy az élet problémamentes, harmonikus legyen. Hajlamos csalódottá, kiábrándulttá válni, amikor realistábban kellene látnia az élet dolgait. Fontos lenne, hogy ne azonosuljon tudattalanul az édesapja értékeivel, hanem alakítsa ki a saját értékrendjét, mert ez által a béke iránti vágya is összhangba kerülhetne azzal a realista szemlélettel, amire olykor nagy szükség van az életben.

Anya-kép a férfi képletében

Az anya az apához hasonlóan nem egyszerűen csak egy ember, hanem egy alapvető életszemléletet, viselkedésmintát szimbolizál. A születési képletben megjelenő anya-kép három dologra utal. Egyrészt megmutatja az édesanyjával való kapcsolatának legfontosabb jellemzőit. Ezek nagyrészt ismertek lehetnek Önnek, de néhány meglepő jellemzővel is találkozhat, mert ezek nemcsak az ő külső viselkedésére utalnak, hanem lelki világára is, a tudattalan dolgokra, amelyek ettől még nagyon erős hatással voltak Önre. Másrészt kifejezi, hogy mit jelent Önnek a nőiség, milyennek látja a nőket, és hogyan viszonyul saját személyiségének érzelmi és ösztönös oldalához. Harmadrészt jelzi az Önben rejlő anyai minőségeket (mivel a férfiak is rendelkeznek női oldallal): a gondoskodó, a védelmező, a biztonságot adó énjét, az optimizmusát, alkalmazkodóképességét, és azt, hogy mennyire érzí ösztönösen, hogy mikor kell várni, és bölcsen elfogadni a fennálló élethelyzeteket.

A valódi kapcsolat hiánya

Édesanyjáról meglehetősen bonyolult kép él Önben. Zárkózottnak, elszigeteltnek látta őt. Látványosan valószínűleg jó anya volt, törődött Önnel, azonban mélyebb, lelki szinten nem volt valódi kommunikáció kettejük között. Elképzelhető, hogy ennek okát az adott körülményekben kell keresnünk, talán beteg volt, nem éltek együtt, vagy nem tudott annyi időt és energiát fordítani a gyermekeire, amennyit szeretett volna. Az is lehet, hogy gátlásos, magányos jellem volt, akihez emiatt nehéz volt közel kerülni, és képtelen volt nyíltan kimutatni az érzéseit. Gyermekkorából emiatt hiányzott az igazi melegség, ami Önt is kissé zárkózottá tette. Önnek sem könnyű kifejezésre juttatni érzelmeit és gondolatait, néha úgy érezheti, mintha nem is élne valójában. Ennek az édesanyjával való kapcsolat az oka, amit szintén nem érzett "valódinak".

Elhanyagolt érzelmi igények

Az Önben élő anya-képnek nagyon pozitív oldalai is vannak. Érzelmileg magabiztosabbá kellett válnia, és ezzel együtt kétségtelenül fejlődött személyiségének racionális oldala is. Fontos lenne, tisztábban látnia, hogy milyen értékrend alapján kellett élnie gyermekkorában. Nem tulajdonít elég jelentőséget az ösztöneinek, az érzelmeinek, és nem tud megbízni bennük. Az érzelmi elszigeteltségének oka az édesanyjával való kapcsolatában rejlik.

Próbálja meg értékelni az Önben élő gyermeket, és figyeljen oda az érzelmeire és a vágyaira. Ha rátalál a lelkében élő anyai örökség pozitív oldalára, akkor többet nem veszítheti el kapcsolatát az ösztöneivel. Kifejleszheti személyiségének azt az oldalát, amelyet gyermekkorában nem élt meg, vagy nem értékelték Önben: az együttérzést, mások támogatását, és képzeletvilágának megjelenítését valamilyen kreatív tevékenységen keresztül.

Születési képletében kirajzolódik az édesanyjának egy másik énje is, ami bizonyos szempontból ellentmondásban áll azzal, amilyenek látja őt.

Az önfeláldozó-szerep

Édesanyja személyiségének egyik része olyan volt, mint egy örök kislány. Minden konvencionális és felelősségteljes viselkedése ellenére, a lelke mélyén nyughatatlan kalandozó jellem volt, tele lelkesedéssel, a romantika és az izgalmak iránti vágygal. Hajlamos volt úgy tekinteni az emberekre, mint mesehősökre. Ez a kreatív, vidám szellemiség kétségtelenül konfliktusba került a hagyományos anya- és feleségszereppel. Ha édesanyja konzervatív és félénk volt, akkor nem tudta megélni ezt a játékos énjét, ami valószínűleg csalódottá tette őt. Ezt azzal próbálta kompenzálni, hogy különböző manipulatív játszmákba kezdett: például hamar gyógyuló betegségekkel próbálta magára vonni szerettei figyelmét.

A romantikus jellem kiszabadítása

Fontos lenne, hogy szembesüljön édesanyja teátrális és színes egyéniségével, mert ez a jellemvonás Önben is megvan. Ha ezt nem tudatosítja magában, akkor fennáll annak a veszélye, hogy azonosulni fog az ő csalódottság-érzetével is, és megpróbálja majd megélni azt, amit ő nem tudott, egészen addig a pontig, amíg rá nem jön, hogy úgy él, mint egy örök kamasz: világ-megváltó álmokat kerget, de végül is semmit sem ér el az életben. Anyai öröksége alapvetően egy vidám, kalandvagyó, kíváncsi természet. Próbálja meg nem mártírként kezelni édesanyját, és elkerülni, hogy tudatalatt egyszerre azonosuljon a boldogtalan, és a játékos énjével is. Saját, egyedi módon kell megélnie magában az édesanyjától örökölt tulajdonságokat, mert akkor hozhatja ki a legtöbbet belőlük.

V. KAPCSOLATMINTÁK

A kapcsolatok a legmisztikusabb, legszebb, egyúttal legtöbb problémát okozó emberi élmények közé tartoznak. Az asztrológia és a pszichológia egyaránt arra tanít bennünket, hogy ami a kapcsolatokban történik, az soha nem véletlen, sem a kezdetük, sem a lefolyásuk, sem a bennük előforduló konfliktusok, sem a végződésük. Ám az asztrológia sem képes azt megmondani, hogy jó vagy rossz házasságra "ítéltettünk", mint ahogy azt sem, hogy egy Rák- vagy egy Nyilas-szülött lesz az ideális partnerünk. A horoszkópunk arról tájékoztat, hogy belsőleg milyenek vagyunk, és ebből eredően milyen minták, igények és késztetések játszanak közre a másokhoz fűződő kapcsolatainkban. Nem lehetünk másmilyenek, mint amilyenek vagyunk, és azt sem tehetjük meg, hogy visszaküldjük a horoszkópunkat azzal, hogy más személyiséget kérünk magunknak. De azt megtehetjük, hogy igyekszünk minél tudatosabbak lenni. Mindig módunkban áll törődni az ügyeinkkel, szabályozhatjuk az igényeinket, hiszen ez nem a part-

nerünkön, hanem rajtunk múlik, és azt is megtehetjük, hogy az örömet, a bánatot kreatív módon dolgozzuk fel.

A következő bekezdések arról szólnak, hogy milyenek az Ön igényei és tipikus viselkedési mintái a közeli kapcsolatokban. A leírás arra épül, hogy Ön hogyan jön ki a nőkkel. Ha viszont azonos neművel él közeli kapcsolatban, akkor is ugyanazok a tulajdonságok érvényesek Önre. Bármilyen is az Ön szexuális orientációja, akkor is azonos önmagával - és végső soron a belső természete szabja meg a szerelmi irányultságát.

A párkapcsolatok témakörét már korábban érintettük, amikor a születési képletében hangsúlyos archetipikus jellemeket tártuk fel. Emiatt elképzelhető, hogy a következő leírás részben már ismerős lesz. Az is előfordulhat, hogy ezzel a leírással együtt ellentmondásos képet kap a párkapcsolataihoz fűződő viszonyáról, ez azonban alapvetően az Ön lelkében levő ambivalenciára utal.

Vonzódás egy racionális partnerhez

Olyan közeli kapcsolatban van a tudatalattijával, hogy könnyen fellengzőssé válhat. Ez azt jelenti, hogy különleges képzelőereje miatt azt gondolhatja magáról, hogy nagyon egyedi és tehetséges, ezért nem kell foglalkoznia az unalmas hétköznapi teendőkkel. A fantázia birodalmában otthonosan mozog, nem tanult meg azonban felelősségteljesen dönteni világi ügyeiben. Szélsőségesen romantikus természete miatt olyan nőkhöz vonzódik, akik képesek megszervezni a saját életüket, és titokban reméli, hogy az Ön dolgait is elrendezik majd.

Tanulja meg méltányolni a gyakorlatiasságot is

Egy racionálisabb, gyakorlatiasabb szemléletű partnerrel nagyon jó kapcsolatot alakíthatna ki. Legyen azonban óvatos, mert hajlamos felmenteni magát a földi kötelezettségek alól, és úgy kezelni a partnerét, mint aki egyben a házvezetőnője és a titkárnője is, elvárva, hogy megkímélje az Ön szent lelkivilágát a ronda külvilágtól. Próbálja meg

egyenrangúként kezelni partnere adottságait, és engedje, hogy megtanítsa Önt boldogulni a földi életben ahelyett, hogy vele intéztesse az ügyeit. Nehéz dolga lenne, ha valaki nem figyelne a számlák befizetésére, a gyerekek iskolai dolgaira, és az elfelejtett vacsoravendégekre. Kiegyensúlyozottabb lenne az élete, ha olykor a hétköznapi teendőkkkel is törődne. Mindkét világa - a fantáziája és a mindennapjai - egyformán szükségesek és értékesek, ezért olyan partnerre van szüksége, akivel mindkettőt meg tudja osztani.

Egy intim kapcsolat nem elég

Ön képes arra, hogy a szerelmével igazi barátságban is legyen. Ezáltal tartósabb kapcsolatot alakíthat ki, mint a szentimentális vagy romantikus érzelmeivel. Tudja, hogyan kell önálló, független lényként kezelni a partnerét. Ez azt is jelenti, hogy képes toleráns lenni még olyankor is, ha indulatok vagy sértettség van Önben. Nem lepődik meg partnere "hóbortjain", mert tisztában van azzal, hogy az emberek különbözőek. Függetlenül attól, hogy milyen párkapcsolati formában él, nem valószínű, hogy néhány emberre korlátozódna az ismeretségi köre. Ez a szabadabb, nyitottabb szellemiség akkor okozhat gondot, ha olyan partnerrel él együtt, aki érzelmileg jobban kötődik Önhöz, és inkább szeret otthon ülni, mint társaságba járni. Őszintén szembe kell néznie azzal az igényével, hogy mennyire szoros kapcsolatra vágyik, mert Ön nem szeret házasságban élni, és nem akar senkit sem félrevezetni. Nem arra vágyik, hogy egyszerre több intim kapcsolata lehessen, hanem egyszerűen csak érdekli a többi ember. Ha a munkája során vagy a magánéletében elegendő érdekes kapcsolatot tud kialakítani, akkor boldogan élhet egy tartós, stabil párkapcsolatban is.

Önfeláldozó szív

Ön egy igazán kedves ember, hatalmas szíve van, és nagyon együttérző tud lenni bárkivel, különösen azokkal, akik valamilyen szempontból "áldozatok". Emiatt - főleg a közeli kapcsolataiban - különösen érzékeny, és hajlamos a szeretet nevében önfeláldozóan viselkedni, mert mélyen át-

érzi partnere igényeit és problémáit. Szinte már isteni szeretettel fordul partnere felé, ezért vigyáznia kell arra, hogy ne vigye túlzásba a nagylelkűségét és az önfeláldozást. Partnerre - akarata ellenére - könnyen kihasználhatja Önt. Meg kell tanulnia olykor nemet is mondani, és a saját vágyaival is törődni ahelyett, hogy túlzottan alkalmazkodna mások igényeihez. Nem csak partnere, hanem a barátai is nagyra értékelik az együttérzését, azt azonban már senki nem tartja egészségesnek, ha olyan kapcsolatokba, szerelmi kalandokba keveredik - sajnálatból, vagy azért mert képtelen nemet mondani -, amelyeket aztán inkább kitörölne az életéből. Előfordulhat, hogy pillanatnyi együttérzésből túlzottan kedves, és másokat helyez előtérbe, amivel aztán éppen azt éri el, amit a leginkább szeretett volna elkerülni: fájdalmat okoz másoknak.

Hajlam a szélsőségekre

Az Ön mottója a szerelemben: "minél több, annál jobb". Ez jelenthet több romantikát, gyertyafényt, sok udvarlást, és esetleg több partnert is. Elképzelhető, hogy ezt a szemléletét azzal indokolja, hogy nem szabad birtokolnunk egymást, vagy pedig azzal a spirituális elmélettel, amely szerint mindenkinek meg kell találnia a lélek-társát. Lehet, hogy azzal magyarázza, hogy az aktuális kapcsolata nem kielégítő, de az is előfordulhat, hogy őszintén bevallja, hogy szereti a változatosságot. Valószínűleg nem könnyű egy életre elköteleznie magát egyetlen partner mellett. Ennek nem az az oka, hogy nem tud szeretni, sőt, inkább túlzottan is képes rá, teljesen át tudja adni önmagát ennek az érzésnek. Azonban vágyik a kalandokra is, mélyen hisz az eszményi szerelemben, az ilyen romantikus szemléletnek pedig a házasság és a családalapítás az ellensége. Nincs az a szenvedélyes kapcsolat, amelyben a változatosság és az izgalmak érdekében ne lenne szükség arra, hogy olykor elutazzon kettesben a partnerével, és közben ne foglalkozzanak a családi élettel járó kötelezettségekkel, felelősséggel. Az is fontos lehet, hogy olykor figyelmeztesse önmagát arra, hogy ne vegye túlságosan biztosra partnerét, mert előfordulhat, hogy inkább becsületből marad hűséges, mint önszántából. Őszintébbnek

kellene lennie saját nyughatatlanságával kapcsolatban, mert a kalandvágyat olyan módon is kiélheti, ami nem feltétlenül jár megcsalással. Ha azonban elfojtja személyiségének ezt az oldalát, akkor könnyen előfordulhat, hogy irányíthatatlanná válnak az érzelmei, és a legalkalmatlanabb időpontban és helyen lesz első látásra szerelmes valakibe.

- - -

VI. AZ INTEGRÁCIÓ FELÉ VEZETŐ UTAK

Mint az előző oldalakon olvashattuk, a születési horoszkópunk mélyrehatóan bemutatja az életünk számos aspektusát. Megtehetjük azt is, hogy hátrébb lépve szemléljük a horoszkópunkat, tehát inkább teleszkópként, mint mikroszkópként használjuk, mert így rálátásuk lesz a teljes képre. Az alábbiakban néhány tanács következik arra vonatkozóan, hogy hogyan tehetünk tudatos lépéseket az egyéniségünk alkotórészei közötti harmónia fokozására és a személyiségünk központi magvának - amit a pszichológusok egonak: "én"-nek neveznek - erősítésére. A szabad akarat korántsem jelenti azt, hogy átváltozzunk valaki mássá. De azt igenis jelentheti, hogy kiteljesedjünk a horoszkópunk jelezte lehetőségeink keretei között. Azt jelentheti, hogy teljes mértékben kiaknázzuk a pszichénk valamennyi aspektusát ahelyett, hogy vakon tévelygünk, tehetetlennek érezve magunkat, és a belülről vagy a külvilágból érkező impulzusok és behatások ide-oda sodornak. Előfordulhat, hogy két ember asztrológiai adatai ugyanazok, de az egyik szüntelenül küszködik a belső démonaival, evezőjét vesztett csónakként sodródik a viharos tengeren, miközben a másiknak valahogy mindig szilárd marad a személyisége, és így biztos kézzel tudja vezetni a csónakját az óceán szeszélyes áramlatain.

Összehangolódás a mindennapi élet ritmusával

Soha nem találhatunk rá a boldogságra akkor, ha meg akarunk szökni a hétköznapi élet elől. Bármilyen tehetségesek is vagyunk, bármilyen erős is az egyéniségünk, a benső kiteljesedésnek az az előfeltétele, hogy megtaláljuk az összhangunkat a gyakorlati élet szokásaival és ritmusával, beleértve ebbe az időnk helyes beosztását, valamint testünk és szellemünk megfelelő gondozását is. Meg kell tanulnunk azt a valamit, amit leginkább az apró részletek művészetének nevezhetnénk, vagyis hogy kiélvezzük minden nap minden egyes percét, és hogy gondot fordítsunk minden egyes óránk minőségére. Testünk a legjobb barátunk és irányítónk lehet ebben, mert minél jobban igazodunk a saját természetes késztetéseinkhez és ritmusunkhoz, annál elégedettebbek lehetünk. Ez a hozzáigazodás olyan lényeges alkotóelemekből áll, mint például az egészséges táplálkozás, a kellő mennyiségű alvás, valamint az, hogy hallgassunk a testünk által küldött figyelmeztető jelekre. Szeretettel és nagy gonddal kell végeznünk minden apró-cseprő tennivalónkat, legyenek azok bármilyen banálisak és hétköznapiak is. Röviden: a boldogság csak akkor érhető el, ha harmonikus a viszonyunk az idővel, az anyaggal és az élet ciklikus jellegével, kicsiben és nagyban egyaránt. Ha nem így viszonyulunk a világhoz, akkor semmiben sem találunk majd teljes örömet. Céljaink és személyes vágyaink elérését a mindennapi élet apró részleteiben kell szilárdan megalapoznunk, valamint abban, hogy tiszteletben tartjuk az élet ritmusát, hiszen az ugyanúgy isteni eredetű, mint a legemelkedettebb spirituális vízió.

A hétköznapi apróságok jelentőségének felismerése Önnek esetleg nem könnyű, mert a figyelmét leginkább saját fantáziája köti le, és ez eltereli a gondolatait az élet gyakorlati részleteiről. Ez azt jelenti, hogy esetleg keményen meg kell küzdenie a helyes egyensúly kialakításáért. Bár Ön hajlamos volna megfélemlkezni a földhözragadt dolgokról, testi porhüvelye azonban úgyszólván visszarántja - méghozzá esetleg egészen drasztikus formában -, ha túlzottan is képzelete és szelleme

misztikus képeivel azonosítja önmagát. Ha megpróbál két lábbal a földön állni, az nem teszi tönkre a vízióit, nem rombolja szét a hitét. Sőt, éppenséggel kitisztítja a medret, amelyben álmai folynak. Alkalmassá teszi Önt, hogy hétköznapi emberi mivoltában ne csak a szépségnek és a varázslatnak legyen mestere, hanem a gyakorlati élet korlátjain és csalódásain is felülkerekedhessen.

Szembenézés a félreismertségtől és a kritikától való félelemmel

Van az életnek egy olyan területe, ahol ha szembenéz a félelmeivel, jelentősen növeli az erejét és az önbecsülését. Ez a kommunikáció és az önkifejezés területe. Ön ugyanis ezen a téren tekinthető leginkább félénknek, és ezen a téren érzékeny legjobban a kritikára és az elutasításra. Ön elmélyült, gondolkodó, komoly természetű, de valószínűleg néha problémát szokott okozni az, hogy megérttesse magát másokkal. Különösen gyermekkorában lehetett ez jellemző, amikor esetleg sok konfliktusa volt a testvéreivel, a tanáraival és a társaival. A hétköznapi beszélgetések Önnek nehezére esnek, és bárt kiemelkedő tudással rendelkezik valamilyen szakterület vagy tudomány terén, ennek ellenére a mindennapos társasági életben nehézkesen mozog. Az a gond gyökere, hogy Ön nem is várja, hogy a többiek szeressék vagy értsék, és attól fél, hogy butának, műveletlennek és unalmasnak tartják majd. De minél több erőfeszítést tesz e probléma megoldására, és megpróbálja önmagát adni (tehát beszél azokról a látszólag jelentéktelen érzéseiről, gondolatairól és meglátásairól, amelyeknek nincs különösebb horderejük, de nagyon emberiek), annál kevésbé érzi majd magát elszigeteltnek. Idővel egyre magabiztosabban tudja majd kifejezésre juttatni az Ön számára igazán fontos, mélyebb értékeket.

Éppen az Ön egyik legnagyobb félelme (fél ugyanis, hogy félreértik vagy műveletlennek, butának tartják), képezhet szilárd alapot a hétköznapi élete megszervezéséhez és strukturálásához. Mihelyt megtanulja jól megformázva kifejezésre juttatni a gondolatait és az érzelmeit, mindjárt bízni

kezd az önállóságában és az intelligenciájában. Könnyedebben tudja majd tökéletesíteni a legmélyebb értékeit felszínre hozó szakismereteit, mégpedig anélkül, hogy félnie kellene mások okvetlenkedéseitől és elutasításától.